

kunde hode derpaa, vilde være at forhøje Skibsafgiften for udenlandſke Skibe, jeg mener, at den kunde forhøjes for Skibe fra de Lænde, som have en høiere Skibsafgift end Danmark, ſaaledes at Skibsafgiften ikke blev end for alle Lændes Skibe, men at Skibe fra de Lænde, der havde en høiere Skibsafgift end Danmark, fik ſamme Skibsafgift paalagt her i Lændet, ſom de dånſke Skibe maa ſvare i de paagjældende Lænde, ſaa at der blev fuldkommen Overensſtemmelse mellem de fremmede Skibes Afgift her og vore Skibes Afgift der. Forſaavidt jeg er rigtig underrettet, ere de fleſte andre Lændes Skibsafgifter høiere end Danmarks, og derved vilde der alſaa indvindes Noget for den dånſke Statskaſe, ſom kunde hode paa, at dånſke Skibe bleve frie for denne Skat. Der er en anden Betragtning, der har paatrængt ſig mig ved at gjenſemlæſe dette Lovforſlag, og det er den, om det ikke kunde være rigtigst at paalægge en høiere Afgift af Dampſkibe end af Seilſkibe. Tid efter anden vil det viſt gaa ſaaledes, at Dampſkibene ville fortrænge Seilſkibene, og hvad er Aarſagen dertil? Absolut den, at Dampſkibe bringe deres Rhedere en større Indtægt end Seilſkibe. Jeg betragter nu Skibsafgiften ſom en Slags Indkomſtſkat, og er denne Betragtning rigtig, maa det ogſaa holde Stillet, at Skibe, der bringe deres Rhedere større Indtægt, komme til at erlægge høiere Afgift end de Skibe, der bringe deres Rhedere mindre Indtægt, og derfor forekommer det mig, at det burde tages under Overveieſe, om det ikke vilde være rigtigst at paalægge Dampſkibe en høiere Afgift end Seilſkibe. Det er blot diſſe ſaa Bemærkninger, jeg vilde tillade mig,

Tugen: Jeg tror ſværere, at man maatte gaa en anden Vej og paalægge Dampſkibe en mindre Afgift; thi man maa erindre, at Afgiften vel hedder „Skibsafgift“, men det er egentlig ikke en Afgift af Skibe, men dertimod en Afgift, ſom betales af det Antal Tøns Vare, ſom Skibet bringer til det paagjældende Sted eller bortfører fra den dånſke Havn. Dampſkibene føre nu alſaa Varerne hurtigt frem og tilbage og føre ogſaa for det Meſte fuld Ladning, og de komme alſaa til

at betale en i Forhold til ſelve Skibets Størrelſe større Afgift end Seilſkibe. Derfor ſaa længe man lægger Afgift paa Varerne kunde der ikke godt være Grund til, at Dampſkibe ſkulde betale høiere Afgift end Seilſkibe. Jeg ſkal ikke nægte, at ogſaa jeg er bleven noget forundret over den Form, hvori Lovforſlaget er kommet til os fra det andet Thing, thi ſaa ofte her der har været Tale om Skibsafgifter, har det viſnok været Meningen, at der ſkulde foregaa en Nedsættelſe deraf, medens man nu ſer, at Lændsthinget, iſtedetfor ſom Finanzministeren havde foreſlaaet det, at nedsætte Afgiften paa den udenlandſke Fart til 16 β pr. Læſt, har ſat den op til 24 β , ſaa at alſaa Forholdet bliver, ſom det nu er. En ikke ganſke uvæſentlig Væmpelſe er der opnået ved Lovforſlaget, den nemlig, at alle de Fartøier, der gaa i indenrigſk Fart, herefter ſkulle være frie for Afgift. Det er navnlig de ſmaa Kystfartøier eller Smaaſkipperne, hvem denne Væmpelſe kommer til Gode, og ſkjøndt Afgiften i det Hele kun har udgjort 25—26,000 Rd., ſaa er den dog falden paa ſaadanne Steder, at den blev følelig, og jeg tror derfor, at den fritagelſe, der nu her er indrømmet, nok i det Hele kan anses for en Vættelſe. En anden Fordel, der er opnået for de mindre Skipperne, og ſom det undrede mig, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup) ikke omtalte, er den, at Handelen paa Her-tugdømmerne, navnlig fra Grø og Farvænderne derneſede omkring, ligeledes er bleven fri for at ſvare Skibsafgift og alſaa har opnået en virkelig Vættelſe. Hvad nu Afgiften paa den udenlandſke Handel angaar, da har det i og for ſig ikke nogen ſtor Betydning, enten Skibsafgiften er 16 β eller 24 β pr. Læſt, naar man i det Hele vil bevare en ſaadan Afgift. Det Rimeligſte for Skibsfarten vilde være, at man aldeles borttog denne Afgift, men det er jo, ſaaledes ſom det allerede er blevet udtalt idag af et æret Medlem, et Neſultat, hvortil vi altid komme, naar der er Tale om Skatter, at det vilde være henſigtsmæſſigt, om de ganſke faldt bort. Noget Uretfærdigt eller nogen Ulighed er der ganſke viſt ved den Afgift, hvorom der her er Tale, thi, ſom det er blevet bemærket af et æret